

Forfatter: Þórðarson, Jón

Titel: BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Þórðarson, Jón (1708-03-26)

Citation: Þórðarson, Jón: "BREV TIL: Magnússon, Arní FRA: Þórðarson, Jón (1708-03-26)", i *Arne Magnussons private brevveksling*, Gyldendalske Boghandel Nordisk, s. 518.
Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-001991699-000-shoot-L0019916990000603.pdf> (tilgået 28. april 2024)

Anvendt udgave: Arne Magnussons private brevveksling

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Þórðarson, Jón, *Arne Magnussons private brevveksling*,

JÓN ÞÓRÐARSON TIL ARNE MAGNUSSON. Backa d. 26. Marty Ao. 1708.

Efter orig. i AM. 453, folio. Tilbagesender det sidst modtagne udlån og ønsker fortsættelse.

... Nu sendast afftur med Eygle (hinum sama) sogu bækur ydar þriar, er mier liedud, ospialladar ad mynu vite, og þacka eg þa ydar Hd. agiæta velvilld, og þotte mier myked til koma. Af Vygaskutu hafde eg alldreii fyrr sied. Ad þier telied Eddu orvasa med ydrum bókum, þigg eg giarnan, ey munde eg efftir talid hafa, þo lesenn ordid hefði, og kalla eg hana vel vinna, þar mier til siónar fæ Islendinga sogur ydar, er um bid og til hafid (alldrei var hun so mikelz verd). Jeg dyrfest þvi meir i dælskunne, sem frekare fyrirgefning fæ. Gaman þætte mier sia af Birne Hytdæla kappa sögu, ef lifa nædi til vetrar, enn um sumartyma fellur til annad, þvi eg vil alldreii bækur abirgiast leingur enn eg má sem skemst. Af Noregs kongum eru sagdar agiætar sogur, Sverrickz kongs sogu hefe eg lesed, en ecke af Hakone gamla. Oskad hefe eg mier ad eyga registur yfer allar Islendinga sogur, og hefe eg ecke hitt oskastundina, og enn oska eg Þess. Henviser til nedenastrykte seddel ang. en sommerfugl, af hvilken en art afbildning findes vedlagt.

Munu nochur rök til ad skiáþak sie fidrilldes nafn? Anno 1706 sá eg sem fleire eytt fidrillde miklu stærri en almennelig. Spurde eg effter, hvort fyrr siest hefði annad eyms; var mier sanliga sagt, fyrr 20 arum hefde eyms sied verid. Sydan spurda eg, hvort eyngin visse þvi nafn gefid, og kunne þad eingin seigia nema stulka, er verid hafði hia gamlre konu, hun hafði eytt sinn talad um fidrilldi, sem skialldan sægest, sem amma syn hefði kallad skiáþak. Su hiet Eyvor, daud fyrr 60 arum, enn konan dó i sumar, Hallfridur ad nafne, dottursonardottur sra. Eygelz Hallzsonar, er var prestur i Gordum a Akranese. Fidrilldid var svo stort sem fiorde partur ur spile. En sú Eyvor var kollud margfród og fornyrdt med orða brellum vanskildum.

So löng er Þesse saga

J. Þ. s.